

DE WERELD ROND MET MAX EN SAM

Inge Veldt

illustraties van Janneke Visser

INHOUDSOPGAVE

Dit zijn Max, Sam, papa en mama	6	Op de vlucht voor de walvishaai	93
Ons avontuur	10	De nacht van de orkaan	100
CANADA		BORNEO	
Kijk, een beer!	13	Waar is het oerwoud gebleven?	106
Met Egel op walvistorcht	19	Slapen bij een orang-oetan	111
VERENIGDE STATEN		Gepakt door de sterke stroming	117
Paniek op de Golden Gate Bridge	26	Geheimen van het oerwoud	125
Het sissen van een ratelslang	34	THAILAND	
NIEUW-CALEDONIË		Chaos op zee	131
Suppen met een schildpad	42	Missie plastic	138
Het groene hart	49	Opgesloten	143
Een draaimolen of een supermarkt?	57	ZUID-AFRIKA	
FIJI		Een held achter tralies	149
Avontuur in de blauwe zee	63	NAMIBIË	
De geheimen van de verborgen grot	68	De klim naar de top	156
AUSTRALIË		Op de rand van de afgrond	164
Springende schaduwen	75	ZAMBIA	
FILIPIJNEN		De eerste schooldag	170
Van wereldstad naar zandpad	81	Schoolspullen zonder kleur	175
Op expeditie naar de vulkaan	87	Voetbal in een wereld van verschil	181
		RWANDA	
		Alles kan op een fiets	187
		Oog in oog met een gorilla	192
		OMAN	
		Waar kunnen we slapen?	198
		Tussen geiten en bergen	205
		Gespreksvragen	212
		Nawoord	214
		Orange Babies	216

DIT IS MAX

Max is een jongen van acht jaar en heeft veel energie. Hij houdt van avontuur en zit nooit stil. Max is erg zorgzaam en let altijd goed op zijn kleine broertje Sam. Hij vindt het leuk om te voetballen, rennen en sporten. Maar ook om te wandelen en vogels te spotten. Hij is een flinke doorzetter en wil graag andere mensen helpen.

DIT IS PAPA

Papa houdt van actie. Hij is degene die zorgt dat ze op tijd bij een bus of trein staan, om verder te kunnen reizen. Dan heeft hij zijn papieren en mapjes in zijn hand en tilt hij de zware koffers. Papa is een ster in hooghouden, kitesurfen en mountainbiken. Hij geniet erg van kleine dingen. Hij wordt al blij van een grasspriet.

DIT IS SAM

Sam is een jongen van zes jaar en een echte grappenmaker. Hij ziet het leven als één groot feest. Hij houdt, net als zijn broer Max, van voetbal. Ze voetballen het liefste de hele dag. Ook houdt hij van Donald Duckjes lezen. Sam trekt zich meestal van niemand iets aan en trekt zijn eigen plan. Hij houdt enorm van dieren. Hij heeft een bed vol met knuffels. Egel en Aap mochten mee op wereldreis. En, oh ja, Sam is vaak ondeugend.

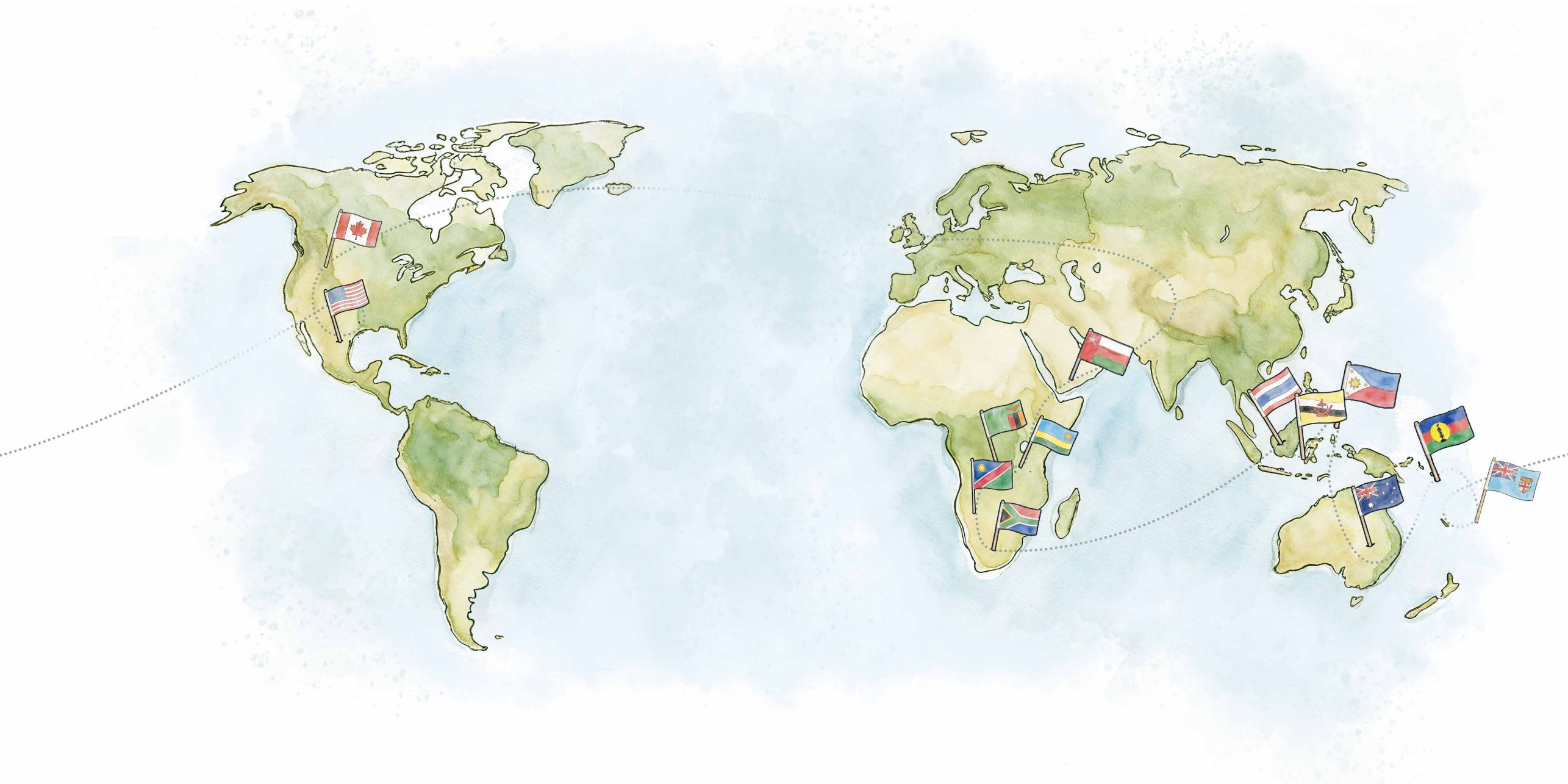

DIT IS MAMA

Mama maakt zich net als Sam niet zo snel druk. Alleen om de wereld. Ze wil Max en Sam alles leren over ongelijkheid. Dat niet iedereen het even goed heeft. En over de wonderen van de natuur. Ze zegt vaak dat ze geluksvogels zijn dat ze in Nederland wonen. Volgens haar komt altijd alles goed. Zelfs als ze midden in een gevaarlijke situatie zitten. Mama is creatief en houdt van gezelligheid. En van schrijven.

DE WERELDREIS

ONS AVONTUUR

Op 1 juli is het eindelijk zover. De dag waar we al maanden zin in hebben. De dag waarop onze wereldreis begint.

De voordeur klikt achter ons dicht. Papa draait de sleutel om en kijkt nog één keer naar ons huis. Mama haalt diep adem. Wij springen op en neer van enthousiasme en voelen kriebels in onze buik. Niet van de zenuwen... Nou ja, misschien een klein beetje.

We gaan negen maanden lang de wereld rondreizen. Negen maanden! Dat is bijna een heel schooljaar! Geen school in Nederland. Geen vriendjes. Geen broodjes hagelslag.

We gaan slapen in campers, treinen en zelfs in een hutje midden in de jungle. We zullen mensen ontmoeten die een andere taal spreken en kinderen zien die andere spelletjes spelen. We gaan dieren tegenkomen die we tot nu toe alleen uit boeken kennen. In dit boek vertellen we jullie er alles over.

Volgens papa en mama leren we veel van op reis gaan, voor de rest van ons leven. We leren hoe mensen wonen, wat ze eten, hoe ze in de natuur leven en hoe ze voor elkaar zorgen.

Papa en mama willen dat we ontdekken hoe prachtig de natuur is op onze aarde. Dat we regenwouden ruiken, bergen beklimmen, misschien walvissen zien of schildpadden die hun eieren leggen op het strand. Ze willen ook dat we begrijpen dat de wereld niet alleen mooi is, maar ook kwetsbaar.

Terwijl we in de auto stappen en ons huis steeds kleiner wordt in de achteruitkijkspiegel, voelen we het al: dit is niet zomaar een reis. Dit is een avontuur. Ons avontuur.

Ga je met ons mee de wereld rond?

Max & Sam

CANADA

CANADA

KIJK, EEN BEER!

BAM! Max schrikt op van zijn LEGO-tijdschrift. Hij kijkt om zich heen en hoort opnieuw dat geluid: Bam! ‘De bestekla,’ zegt Max. ‘Weer niet goed dichtgedaan.’

Papa, mama, Max en Sam zijn een uur geleden vertrokken met de camper. Om zes uur ’s morgens al. Mama heeft verteld dat het een spannende dag gaat worden. Maar dat zegt ze elke dag, denkt Max. Hij doet zijn stoelriem af en loopt voorzichtig door de rijdende wagen naar het keukenblok. Hij moet zich goed vasthouden, anders valt hij.

Klik. Hij drukt de beveiligingsknop in, zodat de la niet nog een keer kan openvliegen. Hij checkt of de knoppen van de andere kastjes en lades ook allemaal zijn ingedrukt en loopt terug naar de bank. Hij gaat zitten en doet zijn riem weer vast. Fiew, dat is gelukt. Lopen in een camper is lastig. Hij kijkt naar Sam, die uit het raam staart en tegelijkertijd Egel tussen zijn handen geklemd houdt. Egel is Sam zijn lievelingsknuffel die hij vanuit Nederland heeft meegenomen. Ook Aap is mee.

Sam zit altijd aan de raamkant, omdat hij snel misselijk wordt. Als hij naar buiten blijft kijken heeft hij er minder last van. Sams ogen gaan heen en weer. Af en toe draait hij zijn hoofd naar achteren om beter te kunnen kijken.

Max kijkt juist alleen maar naar voren. Hij ziet dat papa geconcentreerd de camper bestuurt. De weg heeft veel bochten en ernaast liggen diepe ravijnen. Daar wil je niet in rijden.

Mama zit op de andere stoel en hupst op de muziek die ze hard heeft aangezet. Af en toe draait ze zich om. 'Jongens! Wat geweldig, hè? Wat een mooi landschap! Kijken jullie goed om jullie heen?'

Max kan haar nauwelijks verstaan door het lawaai dat de camper maakt tijdens het rijden. Maar inmiddels weet hij wel wat zijn moeder zegt onderweg. Het gaat meestal over hoe mooi het uitzicht is, hoe bijzonder het is dat ze hier rijden, of ze vraagt of ze wel goed naar buiten kijken. Eigenlijk kun je gewoon altijd 'ja' zeggen. Dat is meestal het juiste antwoord.

Max zucht. Hij buigt naar voren om het LEGO-tijdschrift weer te pakken. Door het rijden is het naar de andere kant van de tafel geschoven. Hij rekt zijn arm uit.

'Aaahhh!' schreeuwt Sam hard.

Max schrikt, het LEGO-tijdschrift valt op de grond.

'Aaahhh!' roept Sam opnieuw.

Zelfs mama schrikt ervan. Ze draait zich met een ruk om. 'Wat is er?'

'Kijk!' roept Sam nog harder dan net. Hij wijst naar de weg. Zijn mond staat wagenwijd open en zijn ogen lijken opeens twee keer zo groot. 'Een beer!'

'Waar? Waar?' vraagt Max met een even harde stem.

Papa trapt hard op de rem. Het duurt even voordat de grote camper tot stilstand komt.

'Daar!' roepen Sam en papa in koor.

Max ziet helemaal niks. Hij doet zijn riem los en hangt over Sam heen om uit het raam te kijken. Dan ziet hij hem. Een groot, harig, bruin beest steekt de weg over. Het waggelt van poot naar poot en sjokt recht op de camper af. 'Wat is hij groot!' Max voelt zijn hart bonzen in zijn keel. Hij durft bijna niet meer te knippen.

De beer komt steeds dichterbij. En dan staat hij naast de camper.

Even zegt niemand iets. Mama grijpt snel haar fotocamera. Ze verwisselt een lens en draait aan allerlei knopjes.

Max en Sam schuiven naar voren en wurmen zich tussen de twee voorstoelen. De beer staat vlak naast de deur van mama en kijkt hen met zijn donkere ogen lang en doordringend aan.

'Ik vind het een beetje spannend,' zegt Sam en hij kruipt bij mama op schoot. 'Wat een haren. Wat een mooie snoet. Zijn neus lijkt op de zachte kussentjes van hondenvoetjes,' fluistert hij.

De beer blijft staan waar hij staat. Af en toe tilt hij zijn kop op en kijkt hen recht in de ogen.

Max en Sam kunnen niet geloven dat dit echt gebeurt. Ze staan met de camper op de weg tussen de ruige bergen en hoge dennenbomen. En naast hen staat een echte beer. Nog groter dan de beer uit hun favoriete prentenboek. Als hij op zijn achterpoten zou gaan staan, is hij waarschijnlijk drie keer zo groot als Sam.

Steeds als de beer z'n kop omhoog doet, draait mama het raam een stukje verder dicht. 'Mama, kan de beer door het raam naar binnen springen?' vraagt Sam.

'Nee hoor,' zegt ze lachend, terwijl haar camera blijft klikken. 'Daar is hij veel te groot voor.' Toch blijft het spannend. De beer blijft ze aankijken. Met zijn kop schuin. Zijn ogen zien er vriendelijk, maar tegelijkertijd gevaarlijk uit.

'We moeten door,' zegt papa uiteindelijk. 'Ik wil vroeg bij het meer zijn. Bij Lake Louise.' Zo heet het in het Engels. Max kent het prachtige meer alleen van foto's uit boekjes.

'Is het meer echt zo mooi als op de foto's?' vraagt Max nieuwsgierig. 'Dat kan bijna niet.'

'Dat gaan we straks zien,' antwoordt papa met een glimlach. Voorzichtig stuurt hij de camper langs de beer. En dan rijden ze verder. Op naar een nieuw avontuur.

Onderweg raken papa, mama, Max en Sam niet uitgepraat over wat ze zojuist hebben meegemaakt.

Dan zijn ze aan het einde van de verlaten weg tussen de bergen door. Ze parkeren de camper en checken of ze alles in hun rugtas hebben gestopt: camera, eten, drinken, een extra trui, zonnebrillen en zonnebrand.

Om bij het meer te komen, moeten ze een stuk lopen over een grindpad dat door het bos kronkelt. In de verte ziet Max tussen al het groen van de naaldbomen een stukje turquoise.

‘Wauw! Zie die kleur!’ roept hij, terwijl hij zijn pas versnelt.

Eenmaal bij de oever van het meer blijven ze alle vier stokstijf staan. Het is ongelooflijk. Voor hen ligt een gigantisch turquoise meer, omringd door bergen die de lucht in reiken. Het water is zo glad als een spiegel. Daardoor weerspiegelen de besneeuwde bergtoppen in het water. Even staan ze er stil naar te kijken.

Verderop ligt een lange houten steiger. Aan het einde is een klein kantoortje met stapels kano's ernaast. Max kijkt papa en mama aan. Hij ziet een glinstering in hun ogen. Dat betekent maar één ding: ze gaan het water op! Zonder iets te zeggen rennen ze met z'n vieren naar de steiger. Max grinnikt. Soms zijn papa en mama net kinderen, denkt hij.

Het rennen geeft een hol, kloppend geluid op de houten planken.

‘Er is nog niemand op het meer!’ roept papa.

‘Als we opschieten, zijn we misschien de enigen!’

Ze schieten snel het kantoortje in. Terwijl papa en mama papieren invullen, zoeken Max en Sam de kleinste reddingsvesten uit het rek.

Ze proberen zich erin te wurmen, maar het lukt niet. Vanaf de steiger komt een wat oudere jongen aangelopen.

‘Hallo!’ roept hij opgewekt. ‘Wacht maar even. Ik help jullie.’ Hij trekt de reddingsvesten met een stevige ruk op de juiste plek.

‘Ja, nu zit hij goed,’ zegt Max tevreden en hij gaat naast Sam staan. Trots wachten ze op papa en mama.

De kano's wiebelen van links naar rechts als ze erin stappen.

De jongen helpt hen en houdt de kano's stevig vast. Dan geeft hij een flinke duw tegen beide punten. Daar gaan ze.

Max kijkt om zich heen. De bergen lijken steeds hoger te worden en het turquoise lijkt nog feller dan vanaf de steiger.

‘Wat een rust!’ roept papa vanuit de andere kano.

Het enige wat je hoort, is de peddel die het water in- en uitgaat. Max neemt niet veel tijd om daarnaar te luisteren.

‘Zullen we een wedstrijdje doen?’ roept hij. ‘Wie het eerste aan de overkant is!’ Zijn stem eechoot tussen de bergen.

‘Jaaa!’ roept Sam.

Max steekt zijn peddel diep in het water.

CANADA

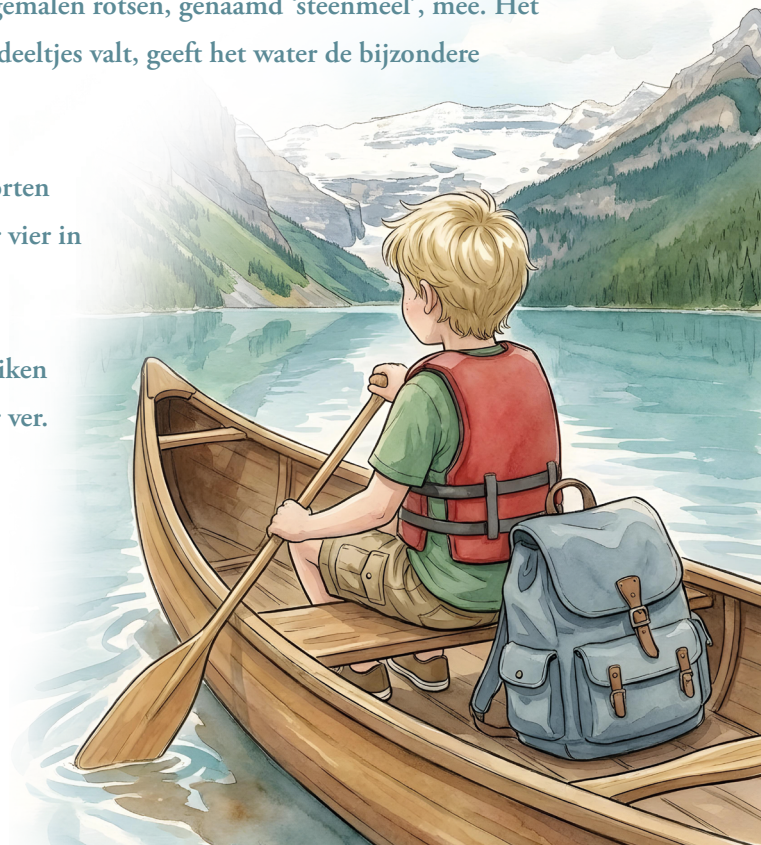
MET EGEL OP WALVISTOCHT

'Ah, Max!' roept mama.
 'Wat is er?'
 'Rustiger peddellen! Dat water komt van een gletsjer. Het is ijskoud!'
 Mama veegt de koude druppels van haar armen.
 'Maar ik wil winnen!' zegt Max.
 Mama grijnst. 'Oké. Volg mij maar. Eén, twee, rechts. Eén, twee, links!'
 En zo zoeven ze over het spiegelgladde water. Als hun kano als eerste de overkant bereikt, ziet Max een waggelende, bruine, harige kont tussen de groene bomen. Max laat zich achterover zakken. Hij kijkt naar de blauwe lucht boven de bergen.
 Als dit nog maar de eerste avonturen zijn, denkt hij, wat gaan ze dan nog allemaal meemaken?
 Max grijnst. Hij heeft er nu al zin in.

 De turquoise kleur die sommige meren hebben, wordt veroorzaakt door smeltwater dat vanaf de gletsjers naar beneden stroomt. Deze stroming neemt fijngemalen rotsen, genaamd 'steenmeel', mee. Het zonlicht dat op deze deeltjes valt, geeft het water de bijzondere turquoise kleur.

 Van de acht berensoorten wereldwijd, kun je er vier in Canada vinden.

 Een beer kan eten ruiken van wel 20 kilometer ver.

Het is koud in de camper. Sam draait zich op zijn andere zij en wikkelt zijn dekbed nog een keer om hem heen. Hij probeert weer in slaap te vallen. Maar dat lukt niet. Hij heeft zin om uit bed te gaan, zin in dat de dag begint. Want er staat iets bijzonders op het programma vandaag: ze gaan de zee op om walvissen te spotten! Als de walvissen zich laten zien, natuurlijk, want je weet dat nooit.

Hij blijft rustig liggen, totdat hij de eerste geluiden in de camper hoort. Het is papa, die naar de wc gaat.

Max wordt nu ook wakker.

'Goedemorgen allemaal!' roept Max.

'Goedemorgen!' roepen papa, mama en Sam terug.

De dag is begonnen.

Een uur later staan ze klaar om te vertrekken. Max checkt of alle lades en kastjes van de camper dichtzitten, terwijl Sam zijn stoelriem al vastheeft. Papa start de motor. Wat maakt die camper toch een kabaal, denkt Sam.

Ze rijden over het hobbelige pad van de camping. Ze vertrekken naar een haven, waar ze met een boot de zee op zullen gaan. Sam tuurt uit het raam en bekijkt de camping nog eens goed.